

הולך ומוסיף אור

חוברת לימוד
והפעלה לחנוכה
כתות היח

בית ספר 'בית חיה' ביתר עילית - חנוכה ה'תשע"ב

הוֹלֵךְ וּמוֹסִיף אוֹר

חוברת לימוד
והפעלה לחנוכה
כתות ה"ח

כּתָה:

שֵׁם הַתְּלִמִּידָה:

יוצא לאור ע"י בית הספר 'בית חיה'

רח' זוועהיל 10, ת.ד. 47

ביתר עילית, 90500

טל: 02-5808828

פקס: 02 - 5807776

דואר אלקטרוני: bet_haya@zahav.net.il

ליקוט ועריכה: ר. בלוי

כתיבה: ר. הבר

ניקוד והגהה: מ.מ. הלפרין

בפתח החבורת

'ברוכה הבאה'

זמן רב השקיעו דיני וריקי כדי לצבוע ולקשט את השלט לכבוד דודה רות, שמגיעה מאמריקה לכבוד חג החנוכה. לא בכל יום הן זוכות לביקור כה מיוחד. דיני כבר מחכה לשמוע את סיפוריה של הדודה רות, סקרנית לדעת אילו חוויות מתכננת הדודה, וגם.. מנסה לנחש אילו הפתעות מחכות במזווה הסגולה. ו... איך שכחנו? דיני מצפה להקשיב לדודה רות שחורזת חרוזים במהירות!

יחד עם הדודה רות חג החנוכה של דיני וריקי יהיה מאיר ומענין שבעתיים.

ומה איתך?

גם את מוזמנת להצטרף אל דיני ואל הדודה רות, למסע קסום בימי חג החנוכה.

פרטי המבצע

באמצעות החוברת תוכלי ללמוד ולהעשיר, לפתור חידות ולמלא משימות.

החוברת נבנתה לאור העקרון של "מוסיף והולך". בכל יום מימי חג החנוכה, אנו מוסיפים עוד נר להדלקה. אם ביום הראשון הדלקנו נר אחד (ושמש), ביום השני נוסיף עוד נר, ונדליק שני נרות. מה שהאיר אתמול, כבר אינו מספיק טוב היום. בדברים של קדושה, תמיד יש להוסיף, "מעלין בקודש".

כך גם בחוברת, בכל יום נמשיך בקיום המשימות בהם נהגנו עד כה, אך לא נסתפק בכך אלא נוסיף ונלמד על עוד מצווה או הנהגה חסידית. ובוודאי הלימוד והמצוות שלנו יאירו את העולם, ויביאו את אור הגאולה, בקרוב ממש!

בכל יום;

למדי את קטע הלימוד,

קראי את הסיפור החסידי,

למדי את פינת ההלכה ומנהג,

פתרי את השעשועון

והכי חשוב- בצעי את המשימה היומית והחתימי את ההורים. אל תשכחי לבצע גם את המשימות הקודמות שהרי 'הולך ומסיף' בטוב- לעולם לא נשארים באותו מקום, תמיד יש להלך ולהתקדם ובלי לזנוח את העבר.

את החוברת עם התשובות וחתימות על ביצוע המשימות הביאי איתך לבית הספר הגישי למזכירות לאחר חופשת החנוכה ואולי גם את תזכי בפרס...

בהצלחה!

דבר המנהלת

תלמידות יקרות,

את נרות החנוכייה יש להדליק דווקא בפתח – בכדי לפרסם את הניסים והנפלאות שאירעו בחנוכה. אור, אין להחביא ולשמור לעצמנו; יש לתת מהאור שלנו לאחרים, להאיר את הסביבה ולדאוג שאם יש לנו אור הוא יהיה גם מנת חלקו של הזולת.

הלכה נוספת קובעת כי את נר החנוכה מדליקים כשבחוץ מחשיך. והשלחבת הקטנה, מעט האור – דוחה הרבה חושך! בכוחה של פעולה קטנה, אם היא טובה ונעשית בדרך הנכונה – לשנות, להאיר ולתקן עולם ומלואו.

אתן, שזכיתן להימנות על משפחת בית חיה – בית הספר של הרבי כאן בביתר עילית, משמשות מקור של אור, הנכן "פנסאיות" שבפעולותיכם היום-יומיות מאירות את חשכת הגלות ועל כך אני גאה בכן מאוד. כחלק מהנושא השנתי שלנו 'אשרינו שחסידיים אנחנו', מצאנו לנכון להדגיש את המשך העשייה החסידית בכל עת. גם בחגים ובחופשות מחוץ למסגרת בית הספר. חוברת זו תסייע בידיך להתמיד בפעולות והנהגות חסידיות בחופשת החנוכה.

בחנוכה, אנו מוסיפים נר חדש נוסף בכל יום: ביום ראשון של החג נברך "שהחיינו" ונקיים את המצווה בשלמות על ידי נר אחד. אך בכדי לקיים את המצווה שוב למחרת, עלינו להדליק שני נרות וכך להוסיף נר בכל יום. מכך לומדים שיהודי חייב כל הזמן להוסיף ולהעלות בקודש. הפעולות שביצענו היום בשלמות – אינן מספיקות עבור מחר. ואם ה' נתן עוד יום ועוד שנה, אסור לנו להישאר באותה רמה: חייבים לגדול, להוסיף ולהתקדם.

אם נשכיל לזכור זאת בכל יום ויום, נמצא כוחות להתקדם ולהעלות בקודש. ואין ספק כי בכך נזכה לקרב את הגאולה ולראות במהרה את אורה של מנורת המקדש, בגאולה האמיתית והשלימה בביאת משיח צדקנו בקרוב ממש.

בברכת חג חנוכה שמח,
חני בלוי - מנהלת

נושא: חנוכה

סיפור

נרות חנוכה בשמחת תורה

סוחר עצים ידוע היה ר' פתחיה. לעיתים קרובות הוא היה יוצא ליערות ומפקח על עבודת כריתת העצים. מידי שנה, נהג ר' פתחיה לנסוע לרבו, הרבי הרש"ב לחג הסוכות. באחת השנים, בעיצומו של החג, פנה הרבי לפתחיה החסיד ואמר: "כאשר אתה יוצא ליער, אל תשכח לקחת איתך נרות חנוכה".

ימים עוברים ושבעות חולפים, וכבר ניצב בפתח חג החנוכה. ימים ספורים לפני החג יצא ר' פתחיה בדרכו אל היער. ברגע האחרון, נזכר הוא בהוראתו של הרבי, ותחב לכיסו נרות. הוא אמנם תכן לחזור לביתו להדלקת נרות, אולם חזקה עליו מצוותו של הרבי.

העבודה נמשכה מעבר למצופה, ורק לאחר שירד הלילה פנה ר' פתחיה לחזור לביתו. בחסות החשכה הגיעו מולו שני שודדים. הם רוקנו אותו מכספו וכפתו אותו בחבלים. ברגעים אלו, כאשר פתחיה נפרד במחשבתו מבני משפחתו, נזכר הוא בנרות שבכיסו.

"אנא, תנו לי לפחות לקיים את מצוות הדלקת נרות", התחנן פתחיה בפני השודדים. לאחר שקבל את רשותם, הדליק בהתרגשות רבה את הנר הראשון ולצידו הניח את השמש.

ממרחק, הבחין שומר היער בלהבות הקטנות. הוא חשש כי שריפה פורצת ביער, ומיהר למקום. כאשר ראה את המתרחש, תפס את השודדים ושחרר את ר' פתחיה לדרכו.

רק עכשיו הבין החסיד מדוע בקש ממנו הרבי לקחת איתו נרות חנוכה...

לומדים

"למה בחנוכה לא עושים סעודה כמו בראש השנה, בפסח ובעוד חגים?", שאלה ריקי.

"באמת למה?", תהתה דיני, "אפילו בפורים יש מצווה לערוך משתה".

אבא היה עסוק בהכנת השמן והפתילות להדלקה, ואמא היתה באמצע הכנת הסופגניות. דודה רות התנדבה להסביר:

"במשך הדורות לעם ישראל, היו שני סוגי מלחמה אויבים שרצו להילחם בגוף, ואויבים של הנשמה.

בפורים בשושן הבריה, כולנו יודעים

שרצו להרוג ולהשמיד את היהודים

לכסוף היה נס של הצלה

והגזירה התבטלה

ולזכר הצלת הגוף - נס גדול

עושים סעודה גשמית, ומצווה לאכול.

אך בזמן מלכות יון,

המלחמה היתה שונה, כמונן

ההתנגדות היתה רק לרוחניות וקיום מצוות

ואת נצחון הנשמה מסמלות השלהבות

"נר ה'", זו הנשמה,

שבוערת במלוא העוצמה

והשמן שצף, ואינו מתערב עם נוזלים אחרים,

מסמל את עם ישראל, שאינו מתערב עם הגויים

לכן חנוכה שונה מחגיגות אחרות

לא חוגגים בסעודה, אלא דווקא – בהדלקת הנרות".

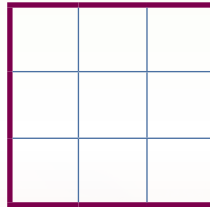
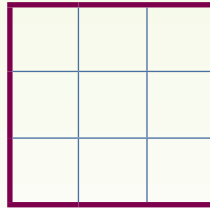
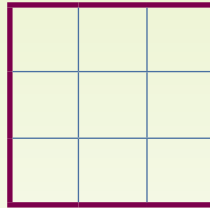
ריח הסופגניות המטגנות בשמן נישא באוויר, ואבא כבר קרא לכולם להדלקת נרות. היום, יותר מתמיד, הבינה דיני את משמעותו של החג ושל הדלקת הנרות.

הלכה ומנהג

- נשים ובנות אינן מדליקות נרות חנוכה בנפרד, אלא יוצאות ידי חובה בשמיעת ההדלקה מאב/בעל וכד'.
- יש להשתדל שהנרות ידלקו לפחות חמישים דקות. בזמן זה, אין להזיז את החנוכיה ממקומה.
- בערב שבת מדליקים נרות חנוכה מוקדם יותר, ולאחריהם מדליקים נרות שבת.
- אם שכחו לומר "ועל הניסים" בתפילה, אם נזכר אחרי שסיים את ברכת "הטוב שמך", אינו חוזר.
- אם שכחו בברכת המזון, כשיגיע ל"הרחמן" יאמר "הרחמן הוא יעשה לנו נסים כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה. בימי מתתיהו.."
- נוהגים להרבות בצדקה בימי חנוכה.
- שיירי הפתילות שדלקו ושיירי השמן שבחנוכיה (לא בבקבוק) – שורפים אחרי החג.

משתעשעים

תשבצי קסם

1. ממנו מכינים שמן זך
2. מלכות שעמדה על ישראל
3. כינוי לצדיק (בתקופת התנאים)

1. נזל שימושי בחג החנוכה למאכלים ולמאור
2. אויב לאש
3. מפיקים מהזית

1. מחנוכה לומדים כי "מעלין ב_____"
2. תקופת זמן, ("_____ ל_____ יעבד מעשיר")
3. מאמהות האומה

היי שותפה בהדלקת הנרות, עני 'אמן' על הברכות ושבי חצי שעה על יד הנרות לשמוע מה הם מספרים לנו...

משימה

חנוכיה

נושא: נטילת ידיים

לומדים

"אוף! הכל הולך לי הפוך היום", קראה דיני על הבוקר. "הגרביים לא תואמות, מברשת השיניים נעלמה, וכבר נחבלתי פעמיים".

דודה רות נחלצה לעזרתה ושאלה: "אולי שכחת ליטול ידיים, הבוקר?".

"אוי נכון!", טפחה דיני על ראשה, "באמת שכחתי. בדרך לכיור ראיתי את הקלמר על הרצפה. שמתי אותו בתיק, ואז נזכרתי במעטפה שקבלנו. רצתי להביא לאמא את המעטפה, ו... כך שכחתי לגמרי מהנטילה.

"למה באמת חשוב כל כך ליטול ידיים בבוקר?", שאלה ריקי.

דודה רות מיהרה אל מזוודת הקסמים שלה. היא שלפה קערה סגולה ונטלה תואמת, ואמרה בחיוך:

עוד לפני שקמים מהמטה, בבקשה

יש ליטול את הידיים, להוסיף בקדושה

כך מתחילים את עבודת ה' בכל יום חדש

כמו הכהנים שקדשו ידיים, בכיור בבית המקדש.

חוץ מזה, בלילה הגוף נטמא

כשעוזבת אותנו הנשמה

כשמתעוררים בבוקר הטומאה עוברת

מלבד קצה האצבעות, עליהם היא נשארת.

נטילת ידיים לסירוגין שלוש פעמים על כל יד,

מעבירה את הטומאה לגמרי ומיד.

עם קערה וספל, ערכה נהדרת

נטילת הידיים – מהודרת!

הלכה ומנהג

- לפני נטילת ידיים בבוקר אין לנגוע באברי הגוף ובאוכל.
- במים ששימשו לנטילת ידיים שורה רוח רעה ויש לשפוך אותם לכיור/ לשירותים.
- אסור ללכת 4 אמות (כ-2 מטר) לפני נטילת ידיים.
- מנהג חסידים שלא ללכת כלל לפני נטילת ידיים, לכן מניחים ליד המיטה קערה וספל.
- בנוסף לנטילת ידיים מיד כשקמים, יש ליטול ידיים לפני התפילה (להיטהר כיון שנגעו בגוף, וכהכנה לתפילה), ואז גם מברכים "על נטילת ידיים".
- מקרים נוספים בהם יש לטול ידיים: אחרי גזיזת ציפורניים, אחרי תספורת, אחרי חליצת נעליים, וכאשר יוצאים ממקלחת/ שירותים/בית קברות.

סיפור

מים ושפע

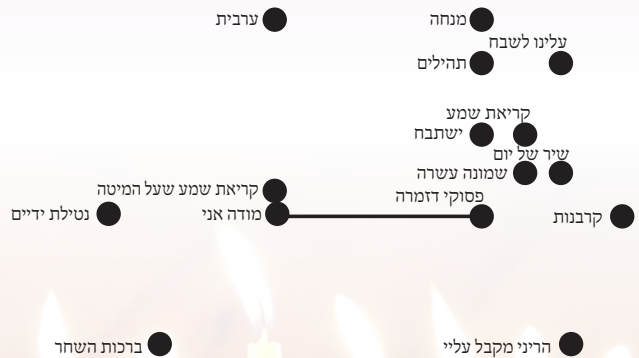

הערה: הסיפור עוסק בנטילת ידיים לסעודה

מספרים על ילד שצעד עם אביו, כשמצידם מזדקר בית כלא, סגור בגדרות תיל. "מדוע יש סורגים כה צפופים על החלונות וגדר תיל מסביבי?", שאל הילד. הסביר לו האב: "זהו בית הסוהר, בו מוחזקים אסירים. כדי שהם לא יברחו, שמים סורגים וגדרות תיל". שאל הילד: "בשביל מה צריך את כל זה? מספיק שהסוהרים יקחו להם את הקערה של הנטילת ידיים, וכך הם לא יוכלו ללכת מהמיטה".

משתעשעים

חברי בנקודות על פי סדר היום:

הכיני קערה עם ספל ליד המיטה בלילה, ובבוקר טלי ידיך ליד המיטה. דאגי ששאר בני הבית יעשו זאת גם.

משימה

חזוכיה	נטילת ידיים

נושא: צדקה

לומדים

סיפור
בזכות הצדקה

שנים רבות לאחר הסתלקותו של אדמו"ר הזקן, נסע אדמו"ר ה'צמח צדק' לליובאוויטש. הוא רצה מאוד לזכות להתגלות של סבו, אדמו"ר הזקן, וחשב לשאול אותו כמה שאלות בלימוד. אולם, אדמו"ר הזקן לא נגלה אליו, והצ"צ היה שבור מאוד.

באחד הימים, בדרכו לבית הכנסת לתפילת שחרית, ניגש יהודי לרבי ה'צמח צדק' ובקש ממנו הלוואה. הרבי ביקש ממנו שיבוא אליו לאחר התפילה ואז יתן לו.

אולם, כאשר הלבש ה'צמח צדק' את הטלית, נזכר שהיום הוא 'יום שוק', וכנראה היהודי זקוק להלוואה מיד. הרבי הסיר את הטלית, מיהר לקחת את הכסף מביתו ונתן אותו ליהודי.

או-אז, כאשר חזר הרבי לבית הכנסת, התגלה אליו אדמו"ר הזקן וענה לו על שאלותיו.

"איזה כיף", קראה דיני כשחזרה מהשכנה, שם עשתה 'בייבי-סיטר'. את הכסף שהרוויחה מיהרה לשמור בקופת החסכון שלה. כבר זמן רב שהיא חולמת לקנות מצלמה, וכעת היא כבר ממש קרובה להגשים את חלומה.

"את זוכרת להפריש מעשר לצדקה?", שאלה אותה אמא. דיני עיקמה את פניה, אולם פנתה לשים מספר מטבעות בקופת צדקה. דודה רות, שראתה את פניה החמוצות, סיפרה:

"מלכת אנגליה קראה לשר מונטיפיורי, עשיר גדול

"כמה כסף יש לך?", שאלה בקול

למשמע התשובה אמרה: "יש לך הרבה יותר, אני בטוחה".

אך השר היהודי הסביר בביטחה:

"הכסף שיש בבנק אינו נחשב, כי אותו אני עלול להפסיד

רק כספי הצדקה, זכות המצווה – נשארת לתמיד".

דיני חייכה. היא הבינה שהאוצרות האמיתיים אינם דברים שאפשר לקנות בחנות, וכעת היתה שלמה עם המעשר שנתנה.

באותו ערב, חילקה דודה רות דמי חנוכה לילדים, וגם לדיני כמוכן. כעת, אף אחד לא היה צריך להזכיר לה לתרום מעשר, מהכסף. דיני כבר ראתה במוחש, שמי שנותן מעשר – מתעשר.

הלכה ומנהג

- יש לתת מעשר (10%) מכסף שמרוויחים.
- חשוב לתת צדקה בספר פנים יפות ובמילים טובות.
- טוב לתת צדקה לפני התפילה.
- נוהגים לתת צדקה לפני הדלקת נרות שבת ועדיף לקופת רבי מאיר בעל הנס של כולל חב"ד.
- הרבי ביקש לקבוע קופת צדקה במטבח, באופן שהקופה תהי' חלק בלתי נפרד מהמטבח, ולפני כל בישול לתת בקופה זו צדקה.
- בחדר ילדים, חדר צבאות ה', יש להניח קופת צדקה. כדאי שלכל ילד/ה תהיה קופה אישית עם שמם.

משתעשעים

חידה חשבובית

כמה כסף בקופה?

בכל יום מימות השבוע משפחת דניאלי תורמת לצדקה:

אבא תורם שקל אחד, ואימא שמה בקופה חצי שקל. דיני ואחיה ג' נתנים כל אחד 10 אגורות לצדקה, בכל יום.

בנוסף, לפני הדלקת נרות השבת תורם כל אחד מבני המשפחה 20 אגורות.

אם בתחילת השבוע היו בקופה 20 אגורות, כמה כסף יהיה בסוף השבוע (זכרו, בשבת לא תורמים)?

תני מטבע לצדקה ודאגי שכל בני הבית יתנו צדקה מדמי החנוכה שלהם.

משימה

חנוכה	נטילת ידים	צדקה

נושא: תפילה

לומדים

סיפור
תפילתו של ילד

הרבי הריי"ץ מתאר את תפילתו כילד, כאשר אביו נפל למשכב: "בחורף תרנ"א חלה אבי במחלת חום... בימי חוליו הייתי אומר תהלים ובוכה... באחד הימים רצתי השכם בבוקר בעוד ליל אל ר' זלמן ליכל'ס וביקשתיו בתחנונים שייקח אותי אל ה"אזהל" של סביי הרבי ה'צמח מדק' והרבי מהר"ש, ואשר יבטיח שאיש לא יידע מזה...

עוד טרם פתחתי את הדלת, התרגש לבי הקטן ונחלי דמעות התפרצו מעיניי. אינני יכול לומר את פסוקי התהילים ואינני אומרם, רק הנני בוכה – אבא חולה.

מספר אני לפני ישני העפר כי אבא חולה... ואצעק בקול מר: "סביי, צדיקים קודשים, אבא חולה, בקשו את השם יתברך שיישאר בחיים, יהיה בריא וידריכני להיות יהודי תמים" ובכיתי בכי רב...

ברור היה שתפילתי באוהל אבותיי הקדושים פעלה את החסד והרחמים מאת האלוקים."

"רוצה לנסוע איתי לכותל?", שאלה דודה רות בהתרגשות את דיני.

"כמובן", שמחה דיני וחשבה לעצמה: 'כמה מענין. אני גרה בביתר, כל כך קרוב לירושלים. והנה, רק כאשר הדודה מאמריקה מגיעה יוצא לי לנסוע לכותל'.

דיני מיהרה לסיים את התפילה ליד אבני הכותל, סגרה את סידורה והביטה סביבה. לידה, עמדה ילדה קטנה שנשענה על הכותל והתפללה בהרגשות.

"מה יש לילדה קטנה כל כך להתפלל?", חשבה לעצמה, ופתאום שמעה את מילותיה של הילדה: "ה', תודה רבה לך על אבא ואמא היקרים שלי. תודה רבה על כל החברות, וגם על המשחקים שיש לי".

דיני הביטה בדודה רות, שקראה ברגש פרקי תהלים, ואמרה: "תראי, היא בכלל לא מתפללת לפי הסידור!".

דודה סיימה את הפרק בו אחזה ואמרה:

"אפשר ללמוד גם מילדה,

תפילה היא שבח ותודה

לא רק נוסח שקוראים בלי לשים לב,

אלא לחשוב על ה', לספר ולהתלהב."

דיני החליטה לנצל את הדקות שנותרו. היא פתחה את ספר התהלים וקראה כמה פרקים לאט ובשמחה. כאשר דודה רות אמרה שצריך לעזוב, פתאום הרגישה דיני כמה נעים להתפלל, והיא אפילו לא רצתה להפסיק...

הלכה ומנהג

- יש להתפלל בבגדים מכובדים ובפה נקי.
- בזמן התפילה לא נוגעים בשיער או בנעליים.
- מ'ברוך שאמר' עד סוף התפילה אסור לדבר.
- בזמן קריאת שמע אסור לסמן בפה או בידיים ואף לא בעיניים.
- חסידיים נוהגים לומר לפני התפילה "הריני מקבל עלי מצוות עשה של ואהבת לרעך כמוך".
- תפילת שמונה עשרה מתפללים עם רגליים צמודות כי אנו דומים למלאכים שעומדים על רגל אחת.
- מיד אחרי תפילת שחרית חשוב לומר תהילים. פרק של הרבי, של הרבנית פרק אישי ותהילים של היום בחודש. ביום שאין אומרים תחנון אומרים גם את פרק כ' כמזמור בתהילים ולא כחלק מהתפילה.

משתעשעים

תפוזות

מצאי בתפוזות קטעים מהתפילה

ש	ר	י	ב	ר	כ	כ	ה	מ	פ
ל	מ	י	ר	ש	א	ב	מ	ל	ב
ג	א	ע	ג	ז	ד	ר	ש	ו	א
א	ש	ר	י	צ	ר	כ	נ	ע	כ
ד	כ	ש	ו	ש	ב	ו	י	נ	צ
י	ו	מ	ב	א	ר	ת	ק	ו	ד
ש	ר	ה	ט	ט	ב	א	ו	ד	י
ת	ב	ת	ה	ל	י	מ	ל	א	ק
ב	ר	א	מ	ו	ד	ה	א	נ	י
ח	ב	ש	ל	ו	נ	י	ל	ע	מ

שמע ישראל

עלינו לשבח

אך צדיקים

תהלים

מה טובו

אדון עולם

ברוך שאמר

אשרי

ישתבח

מודה אני

אשר יצר

אלוקי נשמה

ברכות

יברך

הקפידי להתפלל תפילת שחרית גם בחופשה ולאחר שטיפת הפה. זכרי להוסיף 'הל'.

משימת בונים: ספרי בשולחן שבת רעיון מתוך החוברת.

משימה

תפילה	צדקה	נשילת ידים	חנוכיה

נושא: כיבוד הורים

סיפור
כיבוד אב ואם

פעם הגיע לביתו של רבי לוי יצחק (אביו של הרבי) החסיד ר' שמואל גרוסמן. הוא התארח שם בשבת, וביום ראשון פנה להמשיך לליובאוויטש, לרבי הרש"ב. בקש ר' שמואל מהרבנית לקחת איתו לליובאוויטש את הרבי, שהיה אז נער כבן 15. הרבי עמד ליד אימו בשתיקה, והרבנית אמרה: "הוא רוצה מאד לנסוע, אבל האבא לא מרשה לו". הרבי קיבל את רצון אביו, ואפילו לא בטא את רצונו, מפני כבוד אביו.

בהמשך, הרבי פעל רבות כדי שאמו תצא מברית המועצות, וכאשר הגיע לפריז טס במיוחד כדי לפגוש אותה. לאחר תקופה, כאשר הרבנית הגיעה לארצות הרבות, הרבי המשיך לבקר אותה מידי יום, כשהוא שואל לשלומה ומכין לה כוס תה. כדי שלא להטריח אותה לפתוח את הדלת, הרבי החזיק בכיסו מפתח של ביתה.

לומדים

"דיני, תוכלי להוריד את הפח?", שאלה אמא אחר הצהריים.

"אתמול אני הורדתי", אמרה דיני, "היום שריקי תוריד!".

אמא נאנחה, זו אינה פעם ראשונה שהיא שומעת ויכוחים כאלו. דודה רות נחלצה לעזרתה. היא רצה למזוודה ושלפה ממנה כרזה מגולגלת. על הכרזה נכתב הפסוק: "כבד את אביך ואת אמך". דודה רות לא הסתפקה בכך, אלא אמרה:

"כשאמא מקשיבה ונותנת – זה לא חוכמה לאהוב, כשהיא מבקשת וזוקקה לעזרה – זה הזמן להכרת הטוב,

אנחנו כאן בזכות ההורים

שדואגים לנו, ועלינו שומרים

כאשר להם כבוד רוחשים –

עושים את רצונם, לפני שהם מבקשים

לכיבוד הורים אין סוף, גם אם נכבד מאוד

כמה שנעשה לכבודם – מגיע להם עוד".

רותי רצתה לקחת את שקית הפח, אבל ריקי הקדימה אותה וכבר אחזה בשקית אשפה בדרך לחדר המדרגות.

משום מה, רותי כלל לא שמחה שפטרו אותה מהעזרה. להיפך, היא הרגישה החמצה ושאלה את אמא בחיוך נבון: "אולי יש משהו אחר שאני יכולה לעזור?".

הלכה ומנהג

- כיבוד הורים: יש לדאוג לכל צרכיהם, לכבד אותם באכילה, שתיה וכדומה.
- מורא: אסור לשבת במקום המיוחד להם, ואין לקרוא להם בשמם.
- יש למלא את רצון ההורים בשמחה ובפנים מאירות, וכמובן שאסור לסרב.
- כאשר ההורים מדברים, יש להקשיב להם בנחת, לענות בכבוד ולא לסתור את דבריהם.
- כאשר הילדים מקיימים תורה ומצוות, זוהי הנחת והשמחה הגדולה ביותר להורים.
- כיבוד הורים אינו רק בהתנהגות חיצונית, אלא גם במחשבה. יש להתבונן במעלות ההורים ובמעשיהם הטובים.
- כשההורים ישנים יש לשמור על השקט, ואין להעיר אותם גם אם מישוהו מצלצל ומבקש אותם (אלא אם כן, ברור שההורים יצטערו אם לא יעירו אותם).
- מצוות כיבוד הורים כוללת סבא וסבתא, וכן את האח הגדול.

משתעשעים

תשבץ

פתרו את התשבץ, ותגלו בטור המודגש שם של תנא שהקפיד מאוד בכיבוד הורים.

				1.
				2.
				3.
				4.
				5.

הגדרות:

1. החודש בו הרבי קיבל את הנשיאות.
2. כינוי לבית המקדש (מתוך "ועל הניסים").
3. במשך 22 שנה יעקב לא היה בביתו ולא קיים כבוד אב ואם, כנגד זה 22 שנה התאבל על בנו _____.
4. ראש השנה לחסידות חל בחודש _____.
5. "בימי מתתיהו בן _____" (מתוך 'ועל הניסים').

הציעו עזרה בבית להורים, שמרי על האחים, סייעי במטלות הבית וכדו'.

משימה

חנוכיה	נשילת ידים	צדקה	תפילה	כיבוד הורים

נושא: צניעות

לומדים

סיפור
הכפתור שהציל

סיפורינו מתרחש בגטו יהודי, בתקופת מלחמת העולם השנייה. אחת המשפחות היהודיות החליטה לברוח מהגטו ולעבור למקום מסתור. הם יצאו מהבית בשעה מוקדמת, ובתם הייתה אמורה להצטרף אליהם מאוחר יותר. כאשר רצתה הבת לצאת מהבית היתה כבר שעת ליל, בה אסור ליהודים להסתובב בחוץ.

הנערה התלבטה האם לשנות את לבושה בדומה לבנות הנכריות, כדי שלא תתפס. היא כמעט פתחה את כפתורי החולצה ופזרה את שערה הארוך. אך בסופו של דבר גבר בה הקול היהודי שקרא לה לשמור על צניעות והיא הקפידה על לבוש צנוע. בסיעתא דשמיא היא עברה בשלום את הדרך והגיעה לבני משפחתה. כאשר סיפרה לאימה על ההתלבטות שהייתה לה, אמרה לה אמה בתדהמה: "מזל שלא פתחת את החולצה, כי אז היתה השרשרת שלך עם תליון של מגן דוד מנצנצת, ומיד היו מזהים אותך כיהודיה!".

כך, בסופו של דבר, בזכות ההחלטה לשמור על צניעות, היא שמרה גם על עצמה.

"היום תורי להיות ראשונה", אמרה ריקי.

בכל יום בחופשה, אחרי התארגנות, תפילה וארוחת בוקר, דיני וריקי פונות לשחק. מכל המשחקים, הן הכי אוהבות לשחק ב'גומי'.

אחרי שריקי נפסלה, הגיעה תורה של דיני. היא החליטה 'לעקוף' את ריקי והרימה מעט את החצאית, כדי שלא תיגע בגומי.

דודה רות, שבדיוק נכנסה לחדר קרצה לריקי וסימנה לה לסדר את החצאית.

"אבל אני רק בבית, אף אחד לא רואה!", אמרה דיני, "וחוץ מזה אני עדיין לא בת מצווה".

דודה רות לא ויתרה ואמרה:

"בכל מקום אלוקים נמצא ואתנו רואה"

ולכן, להרים את החצאית – לא נאה.

צניעות היא גם בחדרי חדרים

וגם בחוץ, כשרצים וממהרים

עלינו לשמור על צניעות החל מגיל שלוש,

כי הגוף שלנו יקר וקדוש,

יהלום הוא דבר יקר

לכן הוא מוצנע ומוסתר

כך גם בת ישראל – יקרה

הנשמה בגוף – כמו יהלום מאירה.

לכן, עליה להיות שמורה

כמו יהלום, וכמו ספר תורה,

אותם עוטפים בקטיפה מרופדת

כך הצניעות – אותנו מכבד

את בת-מלך, זו זכות וגם חובה

על תותרי על מצווה כה חשובה!"

לדיני היה עדיין חשוב להצליח במשחק, אבל היא הבינה שיש דברים חשובים הרבה יותר...

הלכה ומנהג

- צניעות כדיבור – יש לדבר בשפה מכובדת ונקייה. כמו כן, לדבר בנחת ולא לצעוק (במיוחד במקומות ציבוריים).
- בלבישת הבגדים, יש ללבוש קודם צד ימין ואחר כך צד שמאל. וכאשר פושטים את הבגדים, קודם מורידים מצד שמאל ואחר כך מימין.
- הלכות צניעות נוהגות הן בפרהסייה- במקום ציבורי והן באופן פרטי- בחדרי חדרים.
- החולצה: לא צמודה, שקופה או הדוקה. לא פתוחה מדי. המרפק יהיה מכוסה בכל מצב.
- החצאית: לא צמודה, ללא פתחים, הברך תהיה מכוסה בכל מצב בין בישיבה ובין בהליכה.
- גרביים: ארוכות. לכל הפחות ירכונים.
- השיער: מראה מכובד ועדין. שיער ארוך יש לאסוף.

משתעשעים

פתרי את החידה, לפי הצופן המצורף:

ל = &	א =
מ = ■	ב =
נ =	ג =
ס =	ד =
ע =	ה = •
פ =	ו =
צ =	ז =
ק =	ח =
ר =	ט =
ש =	י =
ת =	כ =

• ■ & ■ • &

הקפידו גם בחופשה לגרוב לכל הפחות ירכונים- גרביים מעל הברך. ושמרו על צניעות גם בזמן משחק.

משימה!

חזוכה	נטילת ידים	צדקה	תפילה	כיבוד הורים	צניעות

שימי לב להוסיף 'יעלה ויבוא' בתפילה ובברכת המזון, לכבוד ראש חודש

נושא: סיפור חסידי

לומדים

סיפור
לשמור על הניצוץ

החסיד רבי ניסן, אחד המלמדים בליובאוויטש, נהג לספר סיפור חסידי לתלמידו בסוף היום, לפני שעזבו את ה'חדר'.

למה הדבר דומה?

בעיירה הקטנה נהגו להניח גחלת בוערת בבית, שתחזיק את חומה כל הלילה. וכך, בבוקר היו נופחים בגחלת וממנה מבעירים את האש מחדש.

כך גם סיפור חסידי בסוף היום הוא כגחלת, ממנו ניתן 'להדליק את האש', להפיק התלהבות וחיות בעבודת ה' ביום החדש.

כשדיני קמה בבוקר, היא הרגישה תחושה טובה מדגדגת בקצה האצבעות. היא חשבה כמה שניות ומיד נזכרה – 'הטיול' אתמול בלילה סיפר להם אבא כי יקח אותם לכפר חב"ד. הם יבקרו ב-770, ביתו של הרבי ובחנות 'קה"ת' שבבנין, כל אחד יבחר לעצמו ספר, כדמי חנוכה. דיני התלבטה איזה ספר לקנות – ספר מתח, או קומיקס מצויר.

היא אמרה 'מודה אני' ונטלה ידיים (ליד המיטה, כמובן). לאחר מכן קמה מהמטה כשהיא מפזמת לעצמה שיר שמח.

"האם את מגלה, על מה ולמה הצהלה?"

שאלה אותה דודה רות.

"בודאי, מיד כשקמתי נזכרתי בטיול ויש לי מצב רוח", הסבירה דיני.

"התחושה שאיתה הולכים לישון בלילה – מאוד חשובה

ועד הבוקר היא אותנו מלווה

לכן, כדי להתחיל בקדושה יום נוסף יהודי

חשוב לקרוא לפני השינה סיפור חסידי

סיפור חסידי מלמד מידות טובות

ונותן חיות בקיום המצוות".

דיני שמעה והפנימה. כעת היא ידעה בבירור איזה ספר תקנה. ניחשתם?

הלכה ומנהג

- לפני השינה ראוי לעשות 'חשבון נפש', ולסלוח למי שפגע בנו.
- קוראים מתוך הסידור 'קריאת שמע שעל המיטה'.
- לפני השינה לנשק את המזוזה.
- לפני השינה, כדאי לקרוא סיפור חסידי, כדי ללכת לישון מתוך קדושה.
- אחרי ברכת 'המפיל' לא אוכלים ולא מדברים. (אם לא מצליחים להרדם אפשר לומר פסוקים).

משתעשעים

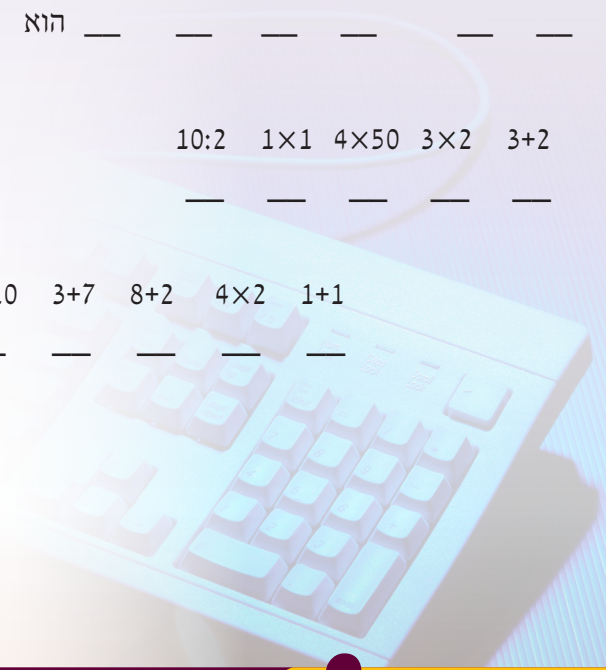
חידה חשבובית

פתרי את התרגילים, רשמי ליד כל מספר את האות המתאימה (לפי גימטריה), ותגלי פתגם הקשור לנושא:

2×100 4×20 $5 + 5$ $120 : 2$ 5×6 4×5
 הוא — — — — — —

$10 : 2$ 1×1 4×50 3×2 $3 + 2$
 — — — — —

4×10 $3 + 7$ $8 + 2$ 4×2 $1 + 1$
 — — — — —

קראי סיפור חסידי לפני השינה.

משימה

סיפור חסידי	צניעות	כיבוד הורים	תפילה	צדקה	נשילת ידים	חזוניה

נושא: התקשרות

לומדים

סיפור
נסיעה לרבי

ר' אברהם דב-בער, חסיד של אדמו"ר הצמח צדק, מתאר את נסיעתו לרבי בפעם הראשונה בילדותו:

השכם בבקר עוררתי אמי למהר להתלבש, ובחדוה מיוחדת חבשה אמי את הבגד החדש אשר תפרה לי, וציוותה עלי ללובשו רק בשבת קדש, ובעת שאזכה לכנוס לכ"ק אדמו"ר...

לעולם לא אשכח הנסיעה הזאת, ורשומה נחקקה בלבי. כארבע עגלות רתומים לשנים שנים סוסים יצאנו מהאמיל, ועל כל עגלה נמנו חמש עשרה נוסעים, כולם שמחים עליזים וטובי לב. העגלות שימשו רק בתור מקום מנוחה, כי הרוב היו הולכים רגלי, בשמחה ובענג לא יתואר...

זוכר הנני איך נכנסתי אז עם אבא לכ"ק אדמו"ר. בהכנס אבא למקום שבת כ"ק אדמו"ר, הגביה הרבי עיניו מהספר ויבט בפני אבא ובפני אבא רעד בכל גופו, וגם אני נבהלתי והתחלתי לבכות בלחישה... אבא עמד דומם, ראשו כפוף למטה, ומעיניו נשרו נטפי דמע על הרצפה. ברגעים הראשונים עוד התפק מבלי הרים קולו, אבל כעבור זמן מה התפרץ בקול בוכי. כשראיתי שאבא בוכה, נתכווץ לבבי ואבכה הרישית, ואביט בפני קדשו של כ"ק אדמו"ר.

כעבור רגעים אחדים פתח עיני קדשו ויביט עלי, ויאמר: "תהי שקדן ואל תהי הולך בטל, ויעזרך השי"ת להיות למדן וחסיד". אבא ענה אמן בקול רם ואני אחריי.

כצאתנו את פני הקדש, לקחני אבא על זרועותיו ויצא במחול עם החסידים הששים ושמחים ברקודים ובשירים...

כשידני נכנסה לחדר, דודה רות הכניסה את בגדיה למזוודה.

"מה? את כבר נוסעת?!", שאלה דיני בתדהמה.

דודה רות חייכה, "עבר מהר, נכון?".

"מי יספר לי סיפור חסידי ויזכיר לי להכין נעגל-וואסער (מים לנטילת ידיים)?", שאלה דיני והוסיפה: "אני ממש אתגעגע אלייך ואל הסיפורים המעניינים שלך!".

דודה רות פסקה:

"אני אמנם טסה, אבל בלב אשאר קרוב

תוכלי להתקשר או מכתב לכתוב

כי הרי, חסידים –

לעולם אינם נפרדים."

ועוד הוסיפה ושאלה דודה רות

"האם שמעת על המושג 'התקשרות'?

חסידים לרבי רוחשים אהבה

ולכן ההתקשרות כה חשובה

כאשר לומדים חסידות, או מספרים סיפורים

אל הרבי מתקשרים ומתחברים

ניגונים מקשרים אותנו לרבי, במחשבה

ודרך נוספת – ל התקשר על ידי דו"ח וכתובה

פעם הרבי הציע: "תחזור תניא כשאתה הולך ברחוב."

ואפשר גם להסתכל בתמונה ועל הרבי לחשוב."

דודה רות כמעט והמשיכה לחרוז, אך פתאום נזכרה במשהו. היא נכרה במזוודה ולבסוף שלפה משם חבילה עטופה בנייר צבעוני. היא הגישה את המתנה לדיני ואמרה:

"זוהי דרך להודות, וגם להשאיר מזכרת

לילדה חסידיית נהדרת!".

דיני פתחה בזהירות את הנייר ומצאה תמונה של הרבי במסגרת מוכספת. היא תלתה את התמונה על מסמר שהיה בקיר ויצאה ללוות את הדודה רות.

דיני ידעה שלא תראה אותה בזמן הקרוב, אבל היא היתה בטוחה שהרעיונות והסיפורים ששמעה מהדודה, ימשיכו

ללוות אותה עוד זמן ארוך - - -

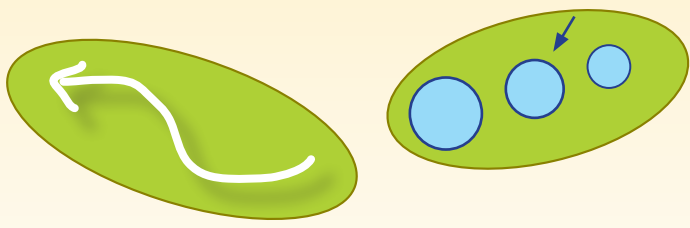
הלכה ומנהג

- נוהגים לכתוב פ"נ (פדיון נפש) בתאריכים מיוחדים: י' שבט, ג' תמוז, ערב ראש השנה, יום ההולדת ועוד.
- לפני כתיבת פ"נ נוהגים ליטול ידיים.
- את הפ"נ אפשר להניח בקונטרס (או ספר) חסידות ואח"כ לשלוח ל'אוהל'.
- אופני ההתקשרות: לימוד תורת הרבי, התחברות עם ידידי אנ"ש והתמימים בלימודם ובהתוועדותם, קיום בקשת הרבי באמירת תהילים ובשמירת זמני הלימוד.
- התקשרות לרבי בשלושת הלבושים היא: מחשבה - ע"י ניגון. דיבור - ע"י דבר תורה שיחה או מאמר. מעשה - ע"י סיפור חסידי וקיום הוראות הרבי.
- הרבי אמר פעם למישהו שכשמשננים תניא בעל פה ברוחב מתקשרים אליו משום שגם הוא, הרבי, נוהג כך.
- כאשר מתבוננים בתמונה של הרבי- רועה אמיתי, גם הרבי מביט באותה שעה על נשמתו של היהודי וזה מועיל לו בכל המצטרך.

משתעשעים

חידה מצויירת

כל אחד מהאיורים חמוז על ניגון.
גלי את שמות הניגונים:

'(דגא טאטא ל,אגאלא דה) טאטאטא - טאטאטאטא,אטא וואז
'אטאטא יואט 'אטאטא טאטאטאטא 'זוזאטא 'לול דוג :טאטא

משימה !

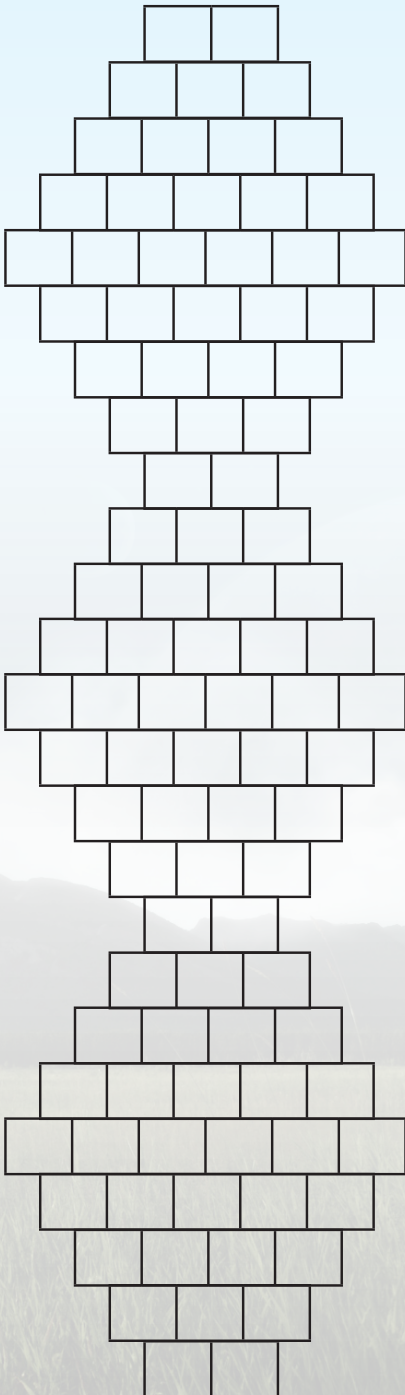
בצעי אחת מאופני ההתקשרות:
צפי בוידיאו של הרבי או כתבי מכתב לרבי או האזיני לניגונים חסידיים

התקשרות	סיפור חסידי	צניעות	כיבוד הורים	תפילה	צדקה	נשילת ידים	חזוניה

מדרגאות

בכל שורה עליך להוסיף או להפחית אות אחת מההגדרה הקודמת.

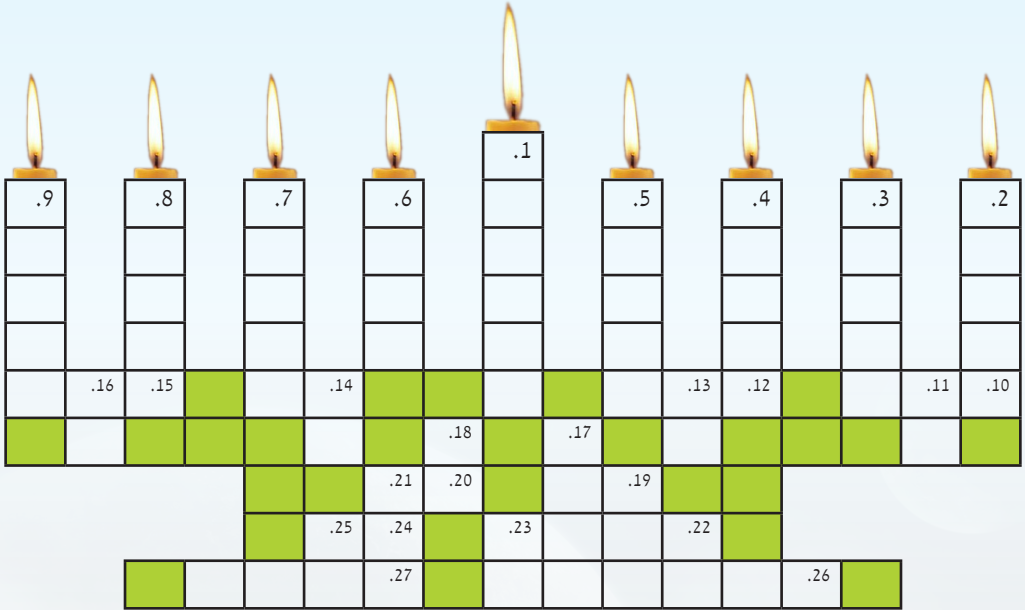

הגדרות:

1. מספר הפרקים בלקוטי אמרים (באותיות)
2. מסיע את המכונית
3. מקום צמחיה/מקום משחק לילדים
4. ביס
5. מאכל אהוב בחנוכה
6. סירה, אניה
7. שלוחה (גם לבת מלך שלוחות בערים רבות)
8. מקור אור חשמלי
9. פלא, מעל הטבע
10. בָּרַח
11. חומר ניקוי
12. נגלגל
13. משחק אהוב בחנוכה
14. פרח, וגם שם ישוב
15. מחודשי השנה
16. המדינה שלחמה נגד עם ישראל בתקופת חנוכה
17. אות הנצחון
18. יופי
19. הצדיק המעגל
20. הדרכה, הוראה
21. מדליקים בה את נרות החנוכה
22. כל בת בבית מלך, היא..
23. עצירה
24. שם חיבה על שם אם המלכות
25. בונה התיבה

תשבץ חנוכה

מאוזן:

10. אחת המילים הכתובות על הסביבון
12. בעל חיים טורף ממשפחת החתולים
14. עוד מילה הכתובה על הסביבון
15. נוזל נפוץ בלעדיו אין חיים
19. מתנה
20. להבה
22. שקט
24. מילת שאלה
26. בו משחקים ילדים בחנוכה
27. אנו מדליקים אותם בחנוכה
21. נוזל המשמש למאור ולטיגון
25. מקום גבוה ביותר

מאונך:

1. אבי בני החשמונאים
2. החג אותו אנו חוגגים עכשיו
3. גיבור החג
4. אחד מבני החשמונאים
5. אחיו של 4 מאונך שנהרג ע"י פיל
6. אבוקה
7. מאכל מיוחד לחג החנוכה
8. חג ה- - - שם נוסף לחנוכה
9. כך מכונים גיבורי החג
11. מקווה מים ענקי
13. מילת שאלה
14. זהב
16. איבר בגוף
17. "---- שמן, שמן זית"
18. הגיע
19. חזור
22. מספיק
23. מזון אבותינו במדבר

הוא והיא לחג החנוכה

לפניכם זוגות של הגדרות. פתרו את ההגדרה הראשונה (הוא),
הוסיפו את האות ה', וקבלו את הפתרון להגדרה השנייה (היא).

הוא 'דואר' באנגלית, **היא** מצוה של ברית שרצו היונים לבטל

הוא ההפך מרזה, **היא** מספר ימי חג החנוכה (בכתיב חסר)

הוא ההפך מחושך, **היא** "ליהודים היתה..".

הוא המאור הגדול, **היא** חלק הזכוכית שבחלון

הוא שורף את הכל, **היא** מדליקה 2 נרות שבת

הוא חוד (חלק חד בחרב), **היא** שלהבת אש

הוא מלכות שעמדה על ישראל, **היא** ציפור טהורה

הוא פלא מאת ה', **היא** השתדל, עשה מאמצים

הוא אש, להבה, **היא** מאירה בכל חדר

הוא איש צדיק בדורו של נח, **היא** חג בחודש כסלו

סודקו חנוכה

אשדנו שחסידים אנהנו

תוכנית שנתית "בית חיה" תשע"ב

צבאות ה'

חב"ד

ביתר עילית

